

Forslag

til

Lov om ændring i lov om afgift af arv og gave.

Fremsat den 2. oktober 1963 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om afgift af arv og gave, jfr. bekendtgørelse nr. 138 af 29. april 1957, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, afsnit A, ændres „samt stedbørn og disses afkom,“ til: „, stedbørn og disses afkom samt afdød barns eller stedbarns ægtefælle (ikke den fraseparerede eller fraskilte),“.

2. § 3, stk. 3, affattes således:

„Den i foregående stykke nævnte fritagelse omfatter ikke erhvervelser, der falder ind under bestemmelserne i § 4 d. og e. og § 5.“

I stk. 4 ændres „regelen i § 4 e.“ til: „reglerne i § 4 d. og e.“.

3. I § 4, litra b., 1. punktum, udgår „len, stamhuse og“.

I § 4, litra b., 3. punktum, ændres „tinglæsningsafgift“ til: „tinglysningsafgift“.

Endvidere udgår litra d., og „e“ og „f“ ændres til henholdsvis „d“ og „e“.

4. I § 6, stk. 1, indføres efter litr. a.: „, d“, hvorhos der sættes punktum efter „besidder“, og ordene: „i de i § 4, litr. d., nævnte tilfælde efter hans slægtskabsforhold til den borteblevne“ udgår.

Stk. 2 affattes således:

„Af arvemidler, som tilfalder familiestiftelser eller legater, der falder ind under reglen i § 4, litr. c., beregnes arveafgiften efter arveladerens slægtskabsforhold til de personer, der er nydere af stiftelsen eller legatet på den tid, arven erhverves.“

Finansmin. Skd. V. j. nr. 48/1961.

2 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

5. I § 7 indføres efter stk. 2 som nyt stykke:

„Hvor en arvelader ved sin ægtefælles død har taget arv som eneste arving i henhold til loven, bliver arveafgiften af de erhvervelser, som ved arveladerens død i henhold til loven tilfalder den førstafdøde ægtefælles slægtninge, at beregne efter vedkommende arvingers slægtskabsforhold til den ægtefælle, med hvem de er nærmest beslægtet, for så vidt erhvervelserne hidrører fra ægtefællernes fællesbo. Det samme gælder for fællesbomidler, der ved arveladerens død deles i henhold til et af ægtefællerne i fællesskab oprettet testamente. Har arveladeren truffet testamentariske dispositioner, hvorved arvedelingen efter loven eller det fælles testamente ændres for så vidt angår fællesbomidlerne, finder reglen i stk. 2, 2. punktum, tilsvarende anvendelse.“

6. I § 8, litra a., ændres „arvefæsteafgifter eller lignende afgifter af“ til: „ydelser i henhold til vedvarende rettigheder over“.

I litra b. udgår: „len, stamhuse og“.

7. § 10 affattes således:

„Afgiftspligten indtræder ved al egentlig arv såvel som ved de i § 4, litr. a., d. og e., og de i § 5 nævnte erhvervelser ved arveladerens, giverens eller overdragerens død. I de i § 4, litr. b. og c., nævnte tilfælde indtræder afgiftspligten ved successionen. Ved afgiftspligtige erhvervelser hidrørende fra borteblevne personer indtræder afgiftspligten ved dommen til dødsformodning, eller hvor sådan dom i henhold til bestemmelsen i lov nr. 397 af 12. juli 1946, § 16, ikke afsiges, når den borteblevnes formue tages under skiftebehandling“.